1878. X. évfolyam. 179. szám. Hétfő, szeptember 16.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VEOSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilttér" en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Egyházkerületi könyvtár Debreczen

Debreczen, szept. 16.

Minisztereink járják az áprilist, lótnak-futnak Bécsbe, onnan haza, mindenütt hegyezik füleiket s a hallottakhoz képest idomitják cselekedeteiket. Tisza Kálmán is hazamegy már Bécsbe rövid időn, hozván fürdői ajándékul Ausztriának a sziszek-novii vasutat.

Furcsa históriája van ezen vasutnak. —

Mikor a horvát küldöttség e tárgyban megkereste a királyt, az hirszerint határozottan visszautasitotta a kérelmet mint alkotmányellenest s igy nem teljesithetőt. Hanem a közös hadügyminiszter ur már csak azért is határozottan megigérte a vonal kiépitését, mert az ő politikája ugy kivánja. Az eszébe sem jutott a sógornak, hogy még Magyarországnak is van bele szava; és mert ezen vonal semmi más, mint a horvát érdekek legyezgetése, s melynek kiépitéséből reánk semmi haszon nem hárul, — kidobhatunk reá nehány milliót, anélkül, hogy az valaha visszatérittetnék.

És mert odaát igy akarják, semmi kétség benne, hogy Tisza Kálmán azonnal megteszi a mit minisztertársai talán nem elég bátrak megtenni, s daczára annak, hogy a törvény világosan mondja, miszerint vasutat engedélyezni kizárólag csak az országgyülés joga, melybe még a delegatió sem avatkozik, a mennyiben a miniszter által tett ilynemü kiadásokat nincsen joga a delegátiónak megszavazni.

De hát ott van Tisza Kálmán Ausztria faltörő kossa, s a mit a többiek nem mernek, majd meri ő; ha a többiek nem teszik, majd mellére üt ő — a generális — mondván mea culpa . . . a felelősséget elvállalom. Megadja ő az engedélyt utólagos jóváhagyás reményében; majd mikor erről referál, ugy kimutatja, hogy neki volt igaza, miszerint az országgyülés még köszönetet fog neki szavazni a tapintatos eljárásért.

Óh Tisza Kálmán nagy mester, valahányszor az osztrák Behemóthot kell kielégiteni, ő képes még azt is kimutatni, hogy az a törvény nem is kötelező, mert a magyar még most is kiskoru, a kiskoruak pedig terhes kötésekre nem képesek.

Furcsa dolgok történtek e vasut ügyében, melyek megvilágitják a mi gyámoltalan tehetetlenségünket s bizonyos körök érzületeit.

Azt nem is akarjuk feszegetni, hogy minisztereink Bécsbe czitáltattak, nehogy a dicső horvát nemzet küldötteinek kellessék ide lefáradni; azt sem emlitjük, hogy a legfelsőbb kihallgatás alkalmával mily kitörő volt az udvari szabályok ellenére elkurjantott zsivió; — hanem mikor Péchy miniszter, alkotmányos nehézségek miatt, országgyülés nélkül nem egyezett bele e tervbe, a küldöttség két tagja Hondl és Urica nem igen tisztességes hangon válaszoltak, s figyelmeztették a minisztert, hogy itt nem speczialis horvát érdekről van szó, mert Horvátország most az egész monarchia nevében beszél. „Nem könnyebben fog-é — kérdé Hondl ur — a törvényhozásnak számot adni arról, hogy előzetesen engedte meg a vonal kiépitését, mint arról, hogy hadseregünk Boszniában veszélyeztetve van. Miniszter ur! ön alkotmányos nehézségek miatt országunk harczoló fiait megakarja fosztani babéraiktól."

Ez aztán kunyoráló küldöttség! s hogy a miniszter ur ki nem dobatta őket, azon csak azért nem csodálkozunk, mert tudjuk, hogy fél tőlök, amazok pedig — hátuk fedezve levén — nem félnek ő tőle.

És daczára ezen elutasitó válasznak, daczára Wenckheim báró finom, de még se biztató szavainak, a küldöttek azon következtetésre jutottak, hogy a vonat kiépül, ha a magyarok nem egyeznek is belé.

Hát hiszen azt elhiszszük, mert tudjuk tapasztalásból, hogy az ilyen gyenge — magyar miniszteri — tiltakozás, a dolgok menetén nem sokat változtat, s az osztrák akaratot irányából eltériteni nem képes.

Kiépül biz az, és pedig Tisza Kálmán beleegyezésével, az országgyülés meghallgatása nélkül, csak arra vagyunk kiváncsiak, hogy mivel indokolja majd e lépését, ha kérdőre vonatik érte. Több mint bizonyos ugyan, hogy a Boszniában harczoló sereg, szorult helyzetével, közlekedési utak rosszaságával menti, hanem azt csak nem akarja velünk elhitetni, miszerint ezen vonat oly rohamos gyorsasággal fog felépülni, hogy még ezen háboru folyama alatt használtassék, és ha igen — hogy a Noviig épülő vonalnak a bosznia hadsereg valami nagy hasznát vehesse akkor, midőn a hadi operatiók Bródból indulnak kis Doboj, Maglaj, Zenicza s Serajevó felé irányulnak. És még ha azon előnyt hozza is fel érvül, hogy Bihácsot innen lehet megközeliteni jobban; nem esik el azon feltevés, miszerint Bihács környéke meghóditásával az egész Boszniára nézve kevés előnyt biztositunk hadseregünk számára addig, mig a Szerbia felől eső rész és novibazári kerület meg van tömve felkelőkkel, kik minden perczben hátban támadhatják meg csapatainkat.

Meglássuk különben miként fogják a törvényellenes lépést törvényessé tenni, s az időre tartjuk fenn kereskedelmi szempontból is hozzá szólani a dologhoz.

Politikai hirek.

— **Minisztertanács.** Bécsben jelenleg fontos miniszteri tanácskozások tartatnak a király elnöklete alatt. Ott van Tisza is. A tanácskozások tárgya a sziszek-novii-vasut, és a háborura szükséges p é n z képezik.

— **Széll Kálmánnak** nem igen tetszik a bosznia occupatio. Ismételten felmerült a hir, hogy lemondani készül. Ezt ugyan a hivatalos körök sietnek megczáfolni, dehát nem zörög a levél, ha a szél nem fujja, s e zörgés arról tanuskodik, hogy a Tisza-kormány a szétzüllés előtt áll.

A háboru.

A bihácsi veszteségekről közétett hivatalos jelentés szerint Bihácsnál összes veszteségünk **98** halott, **400** sebesült és 35 hiányzó.

Mehemed Ali meggyilkoltatásáról a Pol. Corr. közleménye igy szól: Ujabb közlemények, melyeket Konstantinápolyból Mehemed Ali pasa szomoru sorsát illetőleg kapunk, nem hagynak fen semmi kétséget az iránt, hogy a musir legyilkolása előre ki volt tervezve. Áruló tanácsadások s annak elhitetése által, hogy Djakowa közelebb van Gusinjéhez, valamint, hogy személye nagyobb biztonságban legyen, hivatkozván az őt kisérő távirdai tisztnek Prizrendben tervszerüleg történt meggyilkoltatására, Mehemed Alit Djakowába tőrbe csalták. A zászlóalj, melyet Prizrendből a musirnak fedezetül adtak, a felkelők által nagyon könyyen le hagyta magát fegyverezni; az erősitések, melyek Prizrend, Pristina és Mitrovicza felől kellő időben Djakova felé küldethettek volna, megmenthették volna Mehemed Alit, de ilyen erősitések nem küldettek, habár e városokban jól ismerték a veszélyt, melyben Mehemed Ali már négy nap óta forgott. Mig egyrészről csaknem bizonyos, hogy Mehemed Ali meggyilkoltatása a prizrendi s djakovai bizottságok összeesküvésének eredménye, másrészről nehéz lesz a portának az ő külön biztosának megöletését bizonyitékul felhasználni a mellett, hogy kötelességének: Gusjinénak, Podgoriczának és Spuznak Montenegró részére való átadását illetőleg eleget nem tehet. — Mindaddig, mig a porta saját közegei, mint a kossovoi vali Nazif pasa, a prizrendi muttessarif Kiamil bey s a többi helyhatóságok, medsli-k és bizottságok, melyeknek káros befolyása az egész lakosságra valamint a törvényes állapotok visszaállitása végett kiküldött csapatokra be van bizonyitva hogy tovább müködnek, mindaddig nem is fog hitelre találni a porta irányadó köreinek azon szándéka, mintha őszintén akarnának rendezett viszonyokat teremteni a legujabb európai határozatok értelmében.

— **BUDAPESTI HIREK. Sebesültek.** Szerajevóból 139 beteg és 39 sebesült érkezett Budára. **Szerencsétlenség.** Egy csónak az uj vasuti hid alatt felfordult, s a benne ülő négy egyén közül egy a vizbefult. **Verekedés.** Két drótostót összeszólalkozott az uczán, minek az lett következménye, hogy az egyik késsel kegyetlenül megszurkálva a csatatéren maradt. **Veszett kutya** egy kis gyermeket megmart. **Mesterséges száj.** Máthé Domokos udvari fogorvos egy nőnek mesterséges szájpadlást és nyeldeklőt készitett.

Boszniából.

Stolacz, sept. 2.

Egy „Este" ezredbeli őrmestertől következő sorokat közli a „B—t.":

Lubinye bevétele után, Trebinje elfoglalása tüzetett ki elénk. E feladatra miután magunkat gyöngéknek éreztük, 2 zászlóalj adatott mellénk, mi megtörténvén megkezdettük a támadást.

A legutolsó ütközetben, hogy arról is tegyek emlitést, nagy tüzet állottunk ki, közülünk egy őrnagy, egy főhadnagy, egy kapitány, néhány tiszt, 4 őrmester, 18 szakaszvezető, 9 káplár, 5 alkáplár és 107 közvitéz esett el. — A sebesültek száma igen csekély, mert a kiket sebesülten talál meg az ellenség, azokat kimélet nélkül leöldösi. Az ily tettek elkövetése itt napirenden van; az emberek kezeit, lábait, fülöket, még orrukat is lemetszik. A halottak fejeit levágván, haján meg kötve a fákra aggatják.

Dubovicznál körülbelül 90 vadász egy házba szorult, de ezt reájuk gyujtották, közülök 45 teljesen elégett, igen számos pedig megsebesült. Vadászaink a legvitézebben viselik magokat, ezért a tüzben mindenütt jelen vannak.

Nem régen a 8-ik század támadtatott meg a felkelők által s katonáink 28 emberig mind lemészároltattak. Stoláczban jövetelünk után a felkelők körül fogták a várat, de hosszu küzdelem után elüztük őket a hegyek közé. —

E vad nép, katonáinktól nem fél, még akkor is küzd s nem veti el fegyverét, mikor már két három seb van testén.

Hegyi ütegeinktől félnek, ha már messziről pillantják meg, futnak minden ellentállás nélkül.

Fedezetül 14 ágyuval láttak el bennünket; — a város bevételekor, igen nagy hasznát vevők azoknak.

Lakhelyünk igen rosz, a szabad ég alatt élünk, már egy és félhónapja, hogy nem fekszünk egyeben, mint a puszta földön. Az élelmezés nagyon rosz, se enni se inni nem kapunk. Bizon szomoru állapot a szegény katonára. —

VIDEK.

— A „Debreczen" levelezése. —

Battonya, sept. 12.

A közbeszéd tárgyát most Bosznia occupatiója képezi. Majd minden családnak van egy-egy tagja Boszniában. Szülők, testvérek és nők átkot szórnak a bosznia occupatióra és annak előidézőire. Árva gyermekek s anyák a végső inségre jutottak; az agg szülők gyámol nélkül kénytelenek tengetni életüket.

Hanem azért az adó folytonosan növekszik. Most megint minden embernek fölemelték az adóját nehány forinttal, pedig még a tavalyi sincs törlesztve, daczára az óriási préselésnek, melyet a kormány adóhajtói elkövetnek.

A roncsoló toroklob nagyban pusztit itt a gyermekek közt; van nap, hogy tizenöt gyermek is meghal. Ennek következtében az iskolák is bezárattak egyidőre.

Olvasókörünk, csak ugy pang az ürességtől; más ugy sem jár bele csak a hivatalnok, ez pedig jobban szereti azt a pár üres órát a szabad levegőn tölteni.

Bor lesz elég; már van uj borunk is, csakhogy ha iszik az ember belőle, olyan savanyu képet vág mint az aszalt szilva.

A nép rebesgeti, hogy jön a muszka, talán nem is fognak csalódni, ha Tisza és Andrássy urak még soká uralkodnak.

r. l.

— **VIDÉKI HIREK. Szivtelenek.** Mig Balogh János nagyváradi hentes odajárt, küzdött, megsebesült és meghalt Boszniában, nejét kétszer exkeválták meg az adóért. **Baleset.** Teleki Sándor ezredes kocsija egy erdélyi város mellett az árokba fordult, s a benne ülő ezredes sulyosan megsebesült. **Gyermekgyilkos.** Egy szentmihályi menyecske törvénytelen gyermekét a vizbe fojtotta, s aztán a kutyáknak dobta eledelül. **Fülén** egy hét éves fiu a kutba esett s belefult. **Polgárdiból** a tanitót elhivták katonának, s most a gyermekek nem részesülnek oktatásban.

A „Magyar biztositó intézetek ismertetése."

(Folytatás.)

Ha tehát az elemi csapások folytán, a biztositó intézetek által kifizetett nagyösszegü kárpótlásokat kellő érdeklődéssel tekintjük, elkell ismernünk, hogy a biztositási eszme jótékonysága mélyen kihat a társadalmi és közgazdasági életünk minden mozzanatára, hogy annak mellőzése rendkivülileg sietteti a birtokló közönség elszegényedését és veszélyezteti a növekvő forgalom és termelésre szánt forgó és beruházott tőkék hasznos gyümölcsözését.

A biztositási eszme nem a mai korszak szüleménye; Pardessus szerint már 1311-ben alakitott a Flandria gróf egy biztositó intézetet; 1435-ben királyi rendelet alapján alakult Barczellonában az első spanyol tengeri szállitmányok biztositó intézete, ezt követték hason vállalatok, Spanyolország más városaiban, Hollandban, Dániában, Hamburgban és végre 1766 elején Poroszországban.

Tüzkárok megtéritésére Angliában és Francziaországban már a középkorban léteztek költsönös segély-egyletek, de a kezelés nehézségei miatt, rövid fennállás után feloszlottak. A költsönösség eszméjén a mult század vége felé alakult Angliában az első jégkár biztositó intézet, és az annyira üdvös életbiztositási intézménnyel, már a 17-dik század elején találkozunk.

A biztositásnak hazánkban aránylag nem csekély terjedelmét az 1857-ben nagy vajudások közt alakult „Első magyar általános biztositó társaság," és az 1864-dik évben alakult „Pesti biztositó intézet"-nek köszönhetjük.

A tüzkár mentesitését Németországban leginkább az állami biztositó intézetek terjesztették, de az intézménynyel karöltve járó kényszer — és a kezelési rendszer, minden statisztikai alapot nélkülöző szabálytalansága, ugy a népre, mint az államra egyiránt oly rendkivüli terheket rovott, hogy az állami kormányok a cultura haladásával végre belátva ezen intézmény tarthatatlanságát, az elfoglalt tért, részben a lenyügözött formákhoz kötetlen és az e czélra alakult magán vállalatok munkásságának bocsáták át.

Magyar biztositó intézeteink három, u. m: tüz-, jég- és életbiztositási ággal foglalkozván, czélszerünek látom ezekről külön-külön részletesebben értekezni.

I. Tüzbiztositás.

A tüzbiztositás által megtérül minden kár, mely a tüz romboló elemétől elhamvadt, megsérült, vagy oltás közben szétromboltatott. Ennélfogva igénybe veheti mindenki a tüzbiztositást, kinek birtokában levő tárgyak tüzvész által tönkremehetnek, vagy megsérülhetnek.

Rövid pár évtized alatt, miólta hazánkban a biztositás eszméje körül élénkebb részvétet tapasztalunk, a tüzlátogatott vidékeken elénkbe tünik a biztositó társulatok segélyével felépült lakházak csinossága, s az épitkezés szilárdsága. A biztositási intézmény jótékonysága, hol az igénybe vétetett, mindenütt eloszlatta a nyomort, és a tüzvész után megvetette alapját a jólétnek, mi másként: a tüz rombolásának martalékává esik, és legtöbb esetben megsemmisiti nehány percz alatt, egy boldog család életén keresztül egyiránt szorgalmas munkásságának gyümölcsét.

A gyakorlati téren szerzett tapasztalatok bizonyitják, hogy a nép müveltségi fokához alkalmazott felvilágositások, és a verseny törekvése, hasznos befolyással valának az eszme fejlődésére, és mondhatni, hogy hazánkban ez ügyben mindenütt kellemes haladásnak vagyunk tanui, hol a hatóság, a közjólétért lelkesülve, a lakosságot a biztositás eszközlésére buzditá.

A majd minden évben előfordult számos tüzesetek, és helyenként ezek után a népre nehezedett roppant nyomor, közigazgatási közegeinek elég alkalmat nyujtott, hivatalos befolyásuk ügyes felhasználásával megkedveltetni a néppel a tömeges biztositás eszméjét.

A biztositó társulatok legnagyobb anyagi megerőltetéssel igyekeznek ugyan közegeik által hatni e czél elérésére, de a hatóságoknál nem találván mindenütt támogatásra, a nép bizalmatlanságán törik meg ebbeli fáradozásuk.

Mily óriási mérveket ölt évenként tüzesetek folytán a nemzeti vagyonbani veszteség, és mily roppant kihatással vannak azok, társadalmi életünkre és állami háztartásunkra, bizonyitják azon adó csökkenések, melyek a tüz — látogatta vidékeken évek hosszu során át beállanak.

A közigazgatási tisztviselő, ki a hivatás legnemesebb szempontjából fogja fel állását, erélylyel és tapintattal nagy részben elejét vehetné ilyen csapásoknak; és az érdemek, melyeket ez által magának szerezne, nem állanának alább, mint azok, melyekért napjainkban csillámló érmek hullanak alá.

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: Zombori Gedő.

(56. folytatás.)

— Szeretett, szerette, a ki nem volt méltó reá . . . . Oh hogy a szerelem miért nem kérdez, miért nem fontol?! . . . És a nyomorult kalandor megcsalta őt . . . .

— Bettlerfracz báró!

Igen ő, és megcsalta azért a gróf leányért, a ki téged megcsalt kijátszott.

Az ifju elhalványult, éles fájdalmat érzett szivében.

— Ki mondta ezt neked.

Mindenki, az egész világ tudta, csak te nem szegény elvakitott ifju.

Azután folytatá.

— Ő is tudta, hogy megcsalta a nyomorult, és mégis elment, hogy megossza vele a nyomoru sorsot . . . . Ayda feltalálta volna őt, ha élne. Megölte büne a gazt, s Ayda meghalt, hogy egyesüljön vele a halálban . . . . Elakarom temetni, ugy mint hazájában messze Azsiában nagy ősei a jobb világba költöztek Eütich paradiesomába. De én nem tudok imádkozni, elhivtalak, hogy imádkozzál lelkeért.

— Oh hogy igy is tudnak, igy is szeretnek valakit! . . . Óh ha engem ő igy szeretett volna! . . . . Sóhajtott Bartha.

Nem mondta ki a nevet, mely kárhozat lett reá nézve, de szive elfogult, leborult a hölgy lábához, oda boritá forró fejét a hideg tetemekre és sirt keservesen zokogva.

Saját sorsát siratta-e vagy a hölgynek gyászos szerelmét?

Majd mintha valami szent kéz befogva a könyek forrását, megihlette volna lelkét, átszellemülten emelte kezét fohászát az éghez.

Milyenné őt e földön nem tevéd. szeretetnek örök istenre! tedd bóldoggá egeidben őt, legszentebb érselmed szenvedésekben megszentesült áldozatát, — választottaid közt idvezitsed őt!

Az apa, ki évek óta nem imádkozott; leánya felett most meghatottan tördelé az imát . . . . . tedd boldoggá . . . idvezitsed őt!

Felállott, valami finom selyemszerü szövetet, drága keleti égő selymet boritott a halottra; egyrészét elszakgatá, a függönyök és szőnyegek közé rejté, hogy azok is gyorsan elégjenek. Lement a kis boltba. Mikor visszajött, irtóztató lángok hatoltak nyomába, körül ölelték a hullát, megégettek mindent, a mi a szobában disz és fény volt.

Bartha most vette észre, hogy hullaégető rajongóval van ügye, sajnos érzés, félelem és borzadály fogta el.

Felséges kép, az égő hulla, a tüzes csókra lángnyelvek közepette a két térdein imádkozó férfiu! Mikor a herczeg egy nagy mivü kis drága kövektől ragyogó szelenczébe felfogta a testtől megmaradt maroknyi hamvat: ajkához emelte a szelenczét és ekkor kezdett sirni zokogva:

— Most már tudom, hogy nem fog viszszajönni! Jaj nekem jaj, Aydám! édes gyermekem!

A temetés megvolt; az eltemetőket a keletiek fényesen szokták megjutalmazni: az öreg felkelt, intett az ifjunak; mentek át a szobákon, utánok minden lángba borult.

— Hamvadjon el minden, ne érintse senki e tárgyakat, melyek közt ő élt; ne lássanak boldogot, sem boldogtalant e falak. Legyen itt örök pusztulás és rom.

Az öreg karjánál fogva kivezette az ifjat a palota hátterében elterülő kertbe. A bejárástól nehány lépésre frissen felhányott föld látszott. Idzeboj kapát ragadt és parancsolta Barthának is, hogy ásson. Ez azt hitte, hogy sir lesz ez a hamvaknak.

Az öreg szavára, segitségével felásták az imént elrejtett kincses ládákat.

Az égő palota lángjai oda világitottak vérvörös lánggal az arany és drága kövek mesés halmazára.

Bartha nem tudott bámultában e fejedelmi kincs látásán szólani.

— Ez mind a tied. Szólt a herczeg.

— Nem értelek . . . . Mit akarsz? Az ifju megdöbbent, szorongva nézett maga körül. E temetési mód, az égő palota, e kincsek, minden oly titokszerü.

— Ki vagyok? Idzeboj, a szegény zsibárus, egy gazdag herczeg, egy örményországi herczegnő elrablója; gyilkos, a ki ölt, tolvaj a ki lopott, elárulta, meglopta hazája szentügyét, és a ki még sem bünös; szegény a ki lélekküzdelmekben lett eszelös és még sem bolond! Te egykor megmentetted életemet, nincs e földön senkim többé, ah nem halhatok meg. Legyen tied a kincs, élj velem, csak annyit kivánok hogy szeress; annyi aranynyal megveheted hölgyed szerelmét, kezét. Lakhatol fényes palotákban s nekem nem kell semmi, csak az hogy szeress! —

= Köszönöm jó Idzeboj, e vagyon nekem nem kell! Nem, mert nem szeretem többé azt a nőt, a kiért gazdag akartam lenni, nem szeretek senkit. Ah én angyalnak, magasabb lénynek hittem őt, és ő gonosz elesett angyal, egy köznapi lény! Oh tudom, bogy ha felmutatnám e kincsnek század részét, utat mutatnának a hercegnek érettem. De ő nem az a kit szerettem. Gyehenna és átok a gondolatra hogy őt nőül vegyem. Nélküle pedig minek nekem a gazdaság; a kincs nem kell azért sem, mert a percztől, midőn őt oly silánynak láttam letörpülni, meggyülöltem az embereket. Téged sem tudnálak szeretni jó Idzeboj! De azért küzdeni fogok, akarok. Önerőmön akarok nagygyá lenni, önzően szivtelenül! . . .

A herczeg lehorgasztá fejét, olyan szomoruan elkeserülten suttogá: tudtam hogy e kincs nem kell senkinek.

— Ha megbánod keress fel! szólt fájdalmasan a herczeg. Azután leült kincseire, és zokogva oly kinosan nyögé.

— Oh Ayda! Ayda! sem te, sem kincseid nem kellettek! Ah mikor szakad le e kincsről az átok!!! Jól van! Akartam hogy valaki szeressen engem, s e kincs tegyen boldoggá valakit. . . . . óh én nagyon boldogtalan vagyok. Ayda nincs, nem szeret senki s én meg nem halhatok! Sok, sok kincs ez és még sem boldogit senkit!!! . . .

— Nem kell oktalan ifju, ennyi kincs neked sem kell!! Várj csak, tudom vissza fogsz te még jönni!!

Másnap Idzeboj összeszedte a hamvakat, drága szelenczébe zárta s kiment a temetőbe. Kinyitotta a sirbolt ajtaját, — oda térdelt az egyetlen koporsóhoz, ráborult, sirt a szive és köny nem jött szemeibe.

Kinyitá kulcscsal a koporsó fedelét, megcsókolta a hideg bebalzsamozott hullát, és a szelenczét oda akarta helyezni szivére, mikor gyöngéden egy kéz nyult utána. Fáradt poros vándor keze volt az, ősz és mégis ifju.

A herczeg megismerte Bodort, s a nevet még sem mondta ki.

(Folyt. köv.)

Hogy a tüz romboló hatásának a legszilárdabb épitkezés sem állhat ellent, bizonyitják a chikágói, bosztoni és legutóbb a meiningi roppant égések.

Négy — öt emeletes, palotatőzetü épületek a tüz árjától megkapva, nehány percz alatt füstölgő romokká lettek — és a menyezetek lezuhanása eltemetett mindent, mit a tüz meg nem semmisithetett.

Chikágóban 70.000. Bosztonhan 50.000. ember maradt tető nélkül, és a tüzvész párórai dühöngése megsemmisitett mindent, mit egy század alatt az emberi munkásság teremtett.

A Chikágói tüzesetnél 42. biztosító társulat volt érdekelve, a több száz milliókra terjedő károkból a biztosító társulatokra eső rész, bámulatos gyorsasággal lőn az amerikai és az ott müködő angol intézetektől kifizetve. Ennek köszönheti Chikágó, hogy alig egy év leforgása alatt majd nem régi pompájában felépült, és a könnyen hozzá férhető ottani hitel segélyével megindult roppant kereskedése, ismét virágzóvá teszi az elhamvadt várost. Ha tehát a müépitkezés minden segély forrásai nem akadályozhatják a tüzvész pusztitását: mennyire kivannak annak hazánkban az épületek téve, melyek tulnyomólag gyulékony anyagból épitvék.

Látogatás Kossuth Lajosnál.

Király Pál a „Vas. Ujság“-nak érdekes dolgokat ir Turinból, melyből nehány részletet mi is átveszünk.

. . . . . .

A téli kertté alakitott üveges tornáczon át az előcsarnokba jutottunk, melynek jobboldali falán a czeglédi százas küldöttség arczkép csarnokán akadt meg tekintetünk.

Az emeletre fölérve, Kossuth dolgozó szobájába léptünk, hol azonban még nem volt senki. Vezetőnk leültetett bennünket.

A várakozás nehány percze alatt hol Ihász, hol valamelyikünk próbálta a csendet megtörni, de sikertelenül. Nem lehet akkor beszélgetni, ha az ember Kossuth Lajosra vár!

Kossuth dolgozó szobája szerfölött egyszerü, annyira, hogy ha azon szerencséje nincs miszerint ő dolgozik benne, nem igen költené fel csak egy közepes állásu iró irigységét sem. — Hanem Kossuth itt is megfér, és dolgozik fáradhatatlanul, az ő szellemének nagysága nem törődik falaknak nevezett korlátokkal, fénye pedig ugyis egész környezetét besugározza.

Alig végeztem el a futólagos szemlét, egyszer csak biztos és erélyes léptek zaja hangzott be a lépcsőházból. — Társaimmal együtt talpon termettem, hogy legalább egy lépéssel siessek az érkező elé. . . .

És csakugyan Kossuth Lajos lépett be. . .

Milyen alak, milyen ember! . . .

Minden erőmet összekellett szednem, hogy e pillanat örömét elviselhessem. Lelkem állapota mintegy középen állott az édes álmodás és a boldog ébredés között.

— — — Kalapját fekete sapkájával cserélvén fel s megértvén jövetelünk czélját, menten üléssel kinált meg bennünket, s maga a növénygyüjtemény előtti kis asztal mellett foglalván helyet, azonnal élénk és fesztelen beszélgetést kezdett velünk.

— — — — — — — — — — — — —

„Nos, önök már bent vannak Boszniában — szólt Kossuth elkomorodva. S ezzel kemény birálat alá fogta a berlini congressust, s az Andrássy-Tisza-féle politikát. Beszéde alatt majdnem nagyobb volt bámulatom, mint figyelmem. S nem azt bámultam, hogy ez a dolgok szinvonalán álló politikus hogyan szedi szét és zuzza halomra a reactionárius Európának és monarchiánknak politikáját, nem is azt, hogy mily alaposan ismeri a hazai közérzületet és közgondolkodást, s egyszersmind, hogy mily részletező figyelemmel kiséri országgyülésünknek és képviselőinknek viselkedését, hanem azt a higgadt méltóságot, azt a szenvedélytelen mérsékeltséget, a melyről legszigorubb itéleteinek kimondásakor sem feledkezett meg.

— — — — — — — — — — — — —

De ideje volt, hogy a már 52 perczig tartott beszélgetést abbahagyjuk. A mint bucsuzáskor azt kivántam, hogy isten áldja és tartsa meg sokáig, szeméből egy könyet törölve igy szólt: „Minek? Minek éljek én még tovább is? Mi czélja, haszna van az én életemnek? . . . . Eleget éltem; megfáradtam; elég volt! . . . . . Isten áldja meg önöket! Dolgozzanak, mert dolgoznia kell annak, a ki a hazát megrabolni nem akarja . . .

— — — — — — — — — — — — —

Debreczeni lóversenyek.

II. nap.

Debreczen, sept. 15.

A debreczeni lóverseny második napját sokkal érdekesebbnek reménylettük, mint a minő az volt. Ez noha vasárnapra esett, mégsem birt annyi vonzerővel, hogy a közönségnek szánt néző helyet teljesen meg töltötte volna.

A verseny minden pontja érdektelen lévén, a közönség egy alkalommal sem tudott fellelkesülni; csak az utólsónál az akadályversenynél jött kissé jobb hangulatba s ezzel a versenyek második napjának vége is lett.

I. Debreczen város dija 100 drb. cs. k. arany. (Táv. 2400 méter.) A jelentett 7 ló közül 5 visszalépett, s csak kettő futott volna. Azonban valószinüleg közös megegyezés folytán csak Wesselényi „Bannillája“ magába futotta meg a tért.

II. Kiss Handicap 500 frt egyleti dijra futott br. Wesselényi Zebrája, gr. Sztáray Dagmarja, és gr. Festetics Pál Clarisseja. Távolság 1200 méter, melyet 25 másodperez alatt futott meg gr. Festetics Pál **Clarisseja**, s egy lóhosszal előzvén meg Dagmart, elsőnek érkezett be. Dagmar mint második beérkező a tét és nagybánatok egy harmadát nyerte.

III. 350 drb. 10 frcos arany államdijra futott Wesselényi Banillája, gr. Sztáray Altonája, és gr. Festetics Pál Wild Roverja. Távolság 3200 méter. E futásnál 3 perez és 50 másodperez alatt elsőnek érkezett be gr. Sztáray **János Altonája**, elnyervén a 350 drb. 10 frcos arany államdijat. Második volt Wild Rover, mely a tét és bánatok felét nyerte.

IV. Welter-Stake, 150 drb 10 frcos arany államdijra jelentetett 6 ló. Ezek közül 4 visszalépett, futott: gr. Festetics Pál Erzsije, br. Majthényi Hotspurja. Erzsinek első lábai fájósak lévén, Hotspur biztos győzelmét csaknem előre lehetett látni, a mi csakugyan bekövetkezett; **Hotspur** 3 percz és 32 másodperez alatt futotta meg a 2800 méter távolságot. Erzsi jóval később érkezett be, és beérkezésénél annyira rosszul lett, hogy majdnem összeesett.

V. Vigaszversenyre 5 ló jelentetett, azonban az 1600 méternyi kitüzött távolságot csak gr. Festetics Tallérja magában futotta meg.

VI. Akadályverseny. Futott összesen 4 ló. Nachodszky kapitány 9 é. sg. h. (Radautzi) lovagolva tulajdonosa által. Kahler hadnagy 11 é. tarka h. (Ozorai) lovagolva tulajdonosa által. Fényes hadnagy id. p. k. (Szemfény) lovagolva Medvetzky főhadnagy által. Távolság 2400 méter.

Az akadályokat legszebben és könnyedén ugrotta által a Medvetzky főhadnagy által kitünően lovagolt **Szemfény**, mely elsőnek érkezett be, nyerte a versenyegylet 200 frtos díját. Másodiknak Nachodszky kapitány által lovagolt Radautzi érkezett be, s nyerte a tétösszeget.

— **Szerelmi tragédia.** Bécsben e hó 12-én a Lipótvárosban, a Glockengasse 30-dik számu házában, Weibel Mór, 22 éves képárusügynök, kedvesét: a 18 éves és kiválóan szép Saulich Mari varróleányt agyon akarta lőni, mert ez kijelenté, hogy szerelmi viszonyát megszakitja vele, mert hisz az ő (Weibel) rokonsága ugy sem akar frigyökbe beleegyezni, neki pedig még mással is akadhat szerencséje, hisz alig 18 éves. A fiatal ember, midőn Mari szándékát hallotta, csak annyit mondott: „Ha az enyém nem lesz a szép leány, a másé sem!“ — Másnap aztán reggel 11 órakor diszesen felöltözve megjelent a leánynál, mulatott vele utoljára és egyszerre rálőtt. Kétszer mellén találta, egy lövéssel pedig karját furta át. A fiatal ember önmagára is lőtt, de magát nem találta, csak tollkésével ejtett kissebet a nyakán. Midőn a rendőrség a helyszinére ment, a fiatal leányt hófehér ágyban, megtört szemmel lelte. Annyi ereje volt, hogy szép szemét felnyitotta, karját felemelte és a széken reszketve ülő Weibelre mutatva mondá: „Ő gyilkolt meg!“ — A leányt az Allgemeine Krankenhausba, a fiatal embert az országos törvényszék épületébe szállitották. A leány sebe halalos; életben alig tartható meg.

UJDONSÁGOK.

* **Adakozás.** Városunkból mozgósitott katonák hátrahagyott családai felsegélésére szerkesztőségünkben adakozott Pelikán Riza urhölgy 5 frtot. Fogadja köszönetünket.

* **A debreczeni „függetlenségi kör“** folyó hó 22-én d. e 10 órakor a kör helyiségében közgyülést tart, melyre a kör tagjai tisztelettel meghivatnak. Tárgy: elnökválasztás. Debreczen, 1878. szept. 15. Az elnökség.

* **Egy mázsa pelyva.** Városunkból bizonyos uri ember kiutazott Boszniába, hogy ott megvizsgálván a helyzetet, üzletet nyisson magának. Szerajevóba megérkezve, pár nap mulva következő táviratot küldte egy itt lakó rokonához: „Pénz annyi van itt mint pelyva; küldjön azonnal czimemre szalámit, sonkát, kolbászt.“ E sürgönyre a rokon következő távirati választ adta: „Először küldjön ön egy mázsa pelyvát, s akkor küldöm azonnal a kolbászt, szalámit és sonkát.“ — Még eddig nem kaptunk értesitést, vajon megjött-e már a mázsa pelyva?

* **Visszaérkezett** pénzes levél. Sipos Andrásnak 4 osztály szekerészetnél 34 századnál lévő katonának czimzett levél, mivel a feladó a levélpecsétoldalára nem jegyezte fel a nevét nem kézbesithető, annak átvétele végett jelentse magát a helybeli postahivatalnál.

* **„A főiskolai gyorsiró egylet“** tegnap tartá alakuló gyülését. Miután az ideiglenes elnök felügyelő tanár Kassay Sámuel ur nevében, ki a gyülésen elfoglaltása miatt jelen nem lehetett — üdvözölte a tagokat, megejtettek a választások. Elnökké egyhangulag Lévay Mihály 3-ad éves theologus; alelnökké Bakonyi Kálmán 2-od éves joghallgató. Jegyzővé: Berey Jozsef 2-od éves theologus. Pénztárnokká: Zs. Nagy József 2-od éves jogász. Könyvtárnokká: Szalkay László 7-ed. oszt. tanuló választatták meg.

* **Tépésadományokat** küldöttek szerkesztőségünkhöz: Fáy Ilona kisasszony, özvegy Kitzberger Józsefné, Fényes Ignáczné, H.-Szoboszlóról Boros Sándorné, B.-Ujvárosról Korbuly Antalné.

* **Öngyilkossági kisérlet.** Gredeli József fiatal foglalkozásnélküli csizmadia segéd, ma a délelőtti órákban, csillagutczai lakásán gyufaoldattal megmérgezte magát. A házban lakók azonban korán észrevették a szerencsétlen ifju cselekedetét, s orvosért küldtek, kinek gyors segélye folytán az ifju már eszméleténél és jobban van.

* **Három huszár** jött ma Debreczenbe a boszniai harcztérről rövid szabadságidőre. A derék fiukat tártkarokkal várták övéik, no meg egy csomó jó ismerős, kik mindenáron közvetlen forrásból akartak értesülni a boszniai események felől, ugy, hogy a hősök alig tudtak tőlük a városba bejutni, s kérdésekre felelni. — A jó fiuk sokat szenvedtek a fáradságos marsokban, dehát ezt jóformán elfeledték, a mint szülő városuk földjére léptek, nehány napi szabadságukat élvezendő.

* **A „Magyar Lexicon“** kiadója következő sorok közlésére kért fel: Hirhager helybeli könyvkötő ur egész hivatlanul ki akarja zsákmányolni a kiadásomban megjelenő „Magyar Lexicont,“ a mennyiben megbizásom nélkül hozzá könyvfedeleket ajánl a közönségnek. Az összes hirlapszerkesztőségekhez beküldött s előttem fekvő minták után én ezennel kijelentem: 1.) hogy az azok által a jóizlés ellen elkövetett merénylet ellen tiltakozom; 2.) a födeleken hiányzik a müvet közelebbről jellemző minden kitétel, mi határozottan ellenkezik az én nézetemmel: 3.) a födelek nagyon kicsinyek; ki kellett ezt jelentenem, nehogy t. előfizetőim azzal vádoljanak, hogy haszontalanul kiadattam velök a pénzt oly födelekért, melyek egyátalában használhatlanok. Én a M. Lexiconhoz egy hivatott tehetséges művész által rajzoltattam fedélmintákat, melyek után a fedelek 8—10 nap alatt elkészülnek.

* **A debreczeni joghallgatók** ismerkedési estélyüket mult szombaton este tartották a „Hungária“ vendéglőben. Az estélyen igen számosan jelentek meg. A főisk. és akadémiai tanári karból is jelen volt több tanár. A vacsora alatt Oláh Józsi jó zenéje fokozta a tüzvérü ifjuság jó kedélyhangulatát. Számos pohár köszöntés is mondatott.

* **„Uj nemzedék“** czim alatt jövő október hó elsejétől Kálnoki Henrik és Vasvári Ferencz szépirodalmi lapot inditanak meg a középtanodai tanuló ifjuság számára. A jó hangon tartott felhivás igéri a többek közt, hogy valamely tétel megoldására vagy ismertetésére havonkint dijas pályázatot nyit. A lap nagy negyedrét alakban egy vagy másfél iven fog megjelenni. — Ára egy évre 4 frt, félévre 2, negyed évre 1 frt. Az előfizetési pénz Budapest, VI. szivutcza, 36-ik szám alá küldendő.

* **A helybeli lövészegylet** által rendezett tánczczal és diszlövészettel egybekötött tegnapi mulatság, mint értesültünk megleheto sen sikerült. A lövészet alkalmával az első dijat a legjobb lövészért Weszter ur nyerte. Dijat nyertek még: Budaházy, Jóna, Györkr. Este a tánczvigalom kitünő kedvvel folyt.

* **Ebben a szomoru világban** nem ajánlhatjuk eléggé a „Bolond Istók“-ot, mely legalább a vasárnapját megvidámitja a magyar közönségnek. E diszes és közkedveltségü élczlap előfizetési ára évnegyedre (septembertől vagy októbertől) 2, félévre 4 frt, s az előfizetések Budapestre, himző-utcza 1. szám alá küldendők.

LEGUJABB.

— **Konstantinápoly sept. 15. Midhát pasa engedelmet nyert a Törökországba visszatérhetésre; azonban Mitilene vagy Kréta szigetén kell tartózkodnia.**

— **Bród**, sept. 15. Eszéktől Vinkovczén át ide utaztam nagy bajjal és nehézségekkel, és nagy megilletődéssel azt tapasztaltam mindenütt, hogy Slavoniában és az őrvidékeken átvonuló csapataink sokszor éheznek és a mit kapnak is, az is rosz. Ezt nem lehet, nem szabad tovább türni. Magam láttam, hogy a Vinkovczén megérkezett elfáradt csapatok semmit sem találtak és az intendáns kénytelen volt drága pénzen megvenni a mit talált, egy mázsa husért 45 frtot fizetvén.

— **Bécs**, szept. 15. Tegnap vették kezdetüket a hadmüveletek a Szávánál, melyet csapataink átléptek.

— **Konstantinápoly**, szept. 14. Az erzerumi örmény patriarcha ma több itteni követséget sürgönyileg értesitett a kurdok kihágásai felől, kik rémületben tartják a lakosságot; minthogy a keresztények sorsa miatt az oroszok elvonulása esetére aggódni lehet, a patriarcha a hatalmak segélyét kéri ki; a követek lépéseket tesznek a portán óvrendszabályok kieszközlése végett.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Kiadó lakás.

Kádas-utcza elején, a volt Tornay kávéház tőszomszédságában az 1897. A. számu ház egy vagy több évre kiadó.

Értekezhetni eziránt Antalfy L. K.-val Karczagon, vagy Zicherman H. közvetitő intézetében helyben. (333.)

UJ SINGER VARRÓGÉPEK.

HOLVAY GYULA DEBRECZENBEN.

Mélyen tisztelt hölgyek!

Azon általános bizalom, mellyel árult varrógépeimre nézve több éveken keresztül megajándékozni méltóztattak, szives kötelességemmé teszi a tisztelt hölgyeket, következőre figyelmeztetni. A különböző varrógépek, jobb és csekélyebb, tartós és könnyebben kezelhető vagy könnyebben romolható szerkezettel birhatnak és a szerint fokoztatik becsük a háztartásban. A hosszas tapasztalás és a varrógépekre tett és feljegyzett megelégedései nyilatkozatok azon meggyőződésre hoztak, hogy jelenleg az **Uj Singer**-féle varrógépek mint európai és igy nem amerikai készitményüek, leginkább felelnek meg a czélszerüség, csinosság, tartósság és olcsóságnak. — Emlitett varrógépeknél, több nagy előnyök közt az alsó czérna felmotolása alkalmával a gépezetnek csak egy kereke jön mozgásba, mig a többieknél az egész gépezet müködik és igy a hamari kopásnak ki van téve; kezelésök könnyebb, járások zajtalanabb a többieknél, azonkivül pedig tetemesebben kevesebbe kerülnek, mint az eddigiek. Ezen kitünő és olcsó varrógépeket, melyek nálamnagy választékban kaphatók, a tisztelt debreczeni és vidéki hölgyeknek becses figyelmökbe ajánlom és kegyes bizalmokat továbbra is részemre kérem.

Mély tisztelettel

Holvay Gyula,

a varrógépek főraktárának tulajdonosa.

Boszniába és Herczegovinàba

hivattak be a legjobb munkásaink, minek következtében kénytelenek vagyunk

chinaezüst-gyárunkat

félbenhagyni és a nagymennyiségben levő gyönyörü china-ezüst készleteinket minél hamarabb gyári áron alól eladni. Árjegyzékek kivánatra bérmentve küldetnek.

Lejebb szállitott árak:

	ezelőtt, most		ezelőtt, most
6 drb. kávéskanál	frt 3.50 frt 2.50	1 drb. vajtartó	frt 5.— frt 2.—
6 „ evőkanál	„ 7.50 „ 2.80	1 pár gyertyatartó	frt 8.— „ 5.—
6 „ disz-kés	„ 7.50 „ 2.80	6 drb késtartó	„ 5.— „ 2.70
6 „ disz-villa	„ 7.50 „ 2.80	1 „ ezukortörő	„ 2.50 „ 1.—
1 „ levesmerő	„ 5.— „ 2.30	6 „ dessert kés	„ 6.— „ 2.50
1 „ tejmerő	„ 3.50 „ 1.50	6 „ „ villa	„ 6.— „ 2.50
1 „ czukortartó	„ 14.— „ 8.—	1 „ sótartó	„ . . —.70

Legujabb gombkészitmény gépezettel 1 frt, 1 drb czigarett-dohánytartó 2 frt, továbbá gyönyörü tálczák, kávé- és thea-kannák, tábla-diszek, girandók, czukorhintők, tojástartók, fogpiszkáló tartók, ecet- és olajtartók és még sok egyéb czikk bámulatos olcsó árért.

Különösen megjegyzendő:

6 drb. evőkanál, 6 drb kés, 6 drb villa, 6 drb kávéskanál, mind a 24 drb elegáns tokban 24 frt helyett csak 10 frt.

Ugyanaz británia-ezüstből, mind a 24 db. finom tokban csak 7 frt.

Megrendelések utánvét mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

(331.) **E. PREIS, Wien, Rothenthurmstrasse. 29.**

„Önsegély,“

hü tanácsadó férfiak számára

Gyöngeségi állapotokban.

Oly egyénnk, kik magömlés-, **nemi gyöngeség**, hajkihullás-, valamint idült bujasenyvben szenvednek, **ezen a maga nemében egyetlen mü által tanácsot és gyökeres segélyt** nyernek. Megrendelhető a következő helyen:

Dr. ERNST L.,

Budapest, két sas-utcza 24.

(Ára 2 frt.)

Ki e hires mü értékéről meg akar győződni, kivánatra egy érdekes, képekkel ellátot kivonatot kap abból dijtalanul megküldve; azonban senki se vesse magát alá addig gyógykezelésnek, a mig e kivonatot nem olvasta. (209.)

Vérjegygyel Ajánljuk vévő

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

csász. királyi szabadalmazott gyárának

legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelmeit.

Rendkivüli kiárulás

a Molnár és Társa csődtömeg

városház alatti helyiségèt

és

árumaradványát átvevém,

miután még az őszi idény előtt beakarom

SELYEM,- DIVAT- és KÉZMÜARU

üzletemet,

e hó folytán eszközlendő bevásárlásaim által rendezni:

az átvett àrumaradványt

a becsárnál is tetemesen olcsóbban

kiárulom.

Miről van szerencsém a nagyérdemü közönséget ezennel értesiteni.

Tisztelettel,

(332.) **ZÁDOR LAJOS.**

Haszonbéri hirdetés.

Nagyságos Wahrmann Mór ur szabolcsmegyei kisvárdai 3450 holdnyi tagositott birtoka, a rajta levő épületekkel együtt, 1880 évi mártius 1-től kezdőleg 12 évre, Kisvárdában az uradalmi lakban, f. évi octóber 15-én ajánlatok utján, haszonbérbe fog adatni ugy, hogy az 1879 évi őszi vetések megmunkálása már az uj bérlő által lesz teljesitendő. Az ajánlatok, akár a tulajdonos urhoz Budapesten, akár alólirthoz Kisvárdában adandók be a kitüzött határnap déli 12 órájáig. Az uradalom fentartja, hogy az ajánlatok közül tetszése szerint választhat, a föltételek iránt bővebb felvilágositással alólirt készségesen szolgál. Kisvárdában 1878. szept, 7.

Szepessy Mihály,
uradalmi tiszttartó.

(329.)

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.